

[Parkov.]

Hæren hørende Personel, men ogsaa i høj Grad for den almindelige Befolkning. Men dertil kommer — og det har man sikkert ikke været opmærksom paa —, at Musikerne foruden deres Tjeneste i Musikkorpsene tillige forretter Tjeneste ved Afdelinger og Underafdelinger. Hvis de altsaa fjernes, maa der skaffes Erstatning for dem i Form af et forøget Antal af Befalingsmænd.

Forslaget indskrænker Antallet af Befalingsmænd, forringer derved Uddannelsesmulighederne og svækker Føringsen af Underafdelinger i betydelig Grad. Vi maa derfor modsætte os en saadan Indskrænkning. Langt snarere burde Rammerne forstærkes, i alt Fald i nogen Grad, ved Liniekompagnierne. For Marinens Vedkommende er det i 1922 fastslaaede Minimum af Materiel yderligere indskrænket, og de til Udrustnings- og Nybygningskonto opførte Beløb — om end forhøjede — utilstrækkelige til indenfor et rimeligt Aaremaal at tilvejebringe det fornødne Materiel og dernæst holde det i brugelig Stand. Jeg er opmærksom paa, at der er en Forhøjelse af disse Beløb; men denne Forhøjelse er ikke tilstrækkelig.

Luftvaabenet samles i 6 Eskadriller med i alt 54 Flyvemaskiner foruden Skolemaskiner. Der bør formentlig søges et Samarbejde mellem det militære Flyvevæsen og det civile Flyvevæsen. Under alle Omstændigheder bør der for Flyvevæsenets Vedkommende træffes Bestemmelse om, at Materiellet, hvad enten det nu hører til Hær eller Flaade, administreres af en og samme Myndighed.

Ministeren opgør Udgifterne til ca. 24 Mill. Kr. for Hærens Vedkommende, 13,1 Mill. Kr. for Flaadens og 3,1 Mill. Kr. for Luftværnets Vedkommende, i alt ca. 40,2 Mill. Kr.; og han paaregner derved en Nedgang sammenlignet med Statsregnskabet for 1926—27 paa ca. 5 Mill. Kr. Ministeren tilføjer, at selv om vi anvender større Beløb, ja, Beløb langt udover vor Evne, kunde ingen, end ikke den mest sagkyndige, afgøre, om Ordningen virkelig var af en saadan Beskaffenhed, at vi kunde føle os trygge. Han tilføjer, at hvis man kunde faa den Garanti, saa vilde han være den sidste til at spare, om det saa var fem eller ti Millioner eller et højere Beløb. Nu skal jeg naturligvis give den højtærede Minister Ret i, at nogen Garanti i nævnte Henseende kan ikke opnaas; men det er ikke noget, der er særligt for Danmark; en saadan Garanti kan overhovedet ikke opnaas i noget Land. Derimod kan der opnaas den Betyggelse, som ligger i, at en Ordning af Rigets Forsvar er god-

kendt af de øverste sagkyndige Myndigheder. Dette vilde være af en saadan Betydning, at Spørgsmaalet om et større eller mindre Udgiftsbeløb indenfor rimelige Grænser ikke burde være det ene afgørende. Kunde der opnaas en Forsvarsordning, som blev accepteret af de øverste militære Myndigheder, saa vilde ogsaa derved Tilliden, Tilliden til vore Forsvarsmuligheder, vokse og dermed den Agitation, som kun tager Sigte paa at nedbryde Tilliden til vort Forsvar, forstumme, eller i alt Fald i høj Grad neutraliseres.

Forinden Forslaget om at forene den topografiske Afdeling og Gradmaalingen i et geodætisk Institut er blevet fremsat, har der, efter hvad den højtærede Minister oplyser, været forhandlet med Chefen for Gradmaalingen og Chefen for den topografiske Afdeling og været nedsat et særligt Udvalg til Overvejelse af denne Sammenslutning; og dernæst har Ministeren — og her tilføjer Ministeren for første Gang: „Ministeriet“ — ment, at det vilde være rigtigt at forene de to Institutioner. Her møder vi, efter hvad jeg har kunnet se, i Ministerens Fremsettelsestale for første Gang en Udtalelse om, at Ministeren ikke staaar alene med Hensyn til de fremsatte Forslag; her har Ministeriet været af samme Anskuelse som Ministeren. (*Forsvarsministeren* [Brorsen]: Lad os sige Regeringen). Ja, jeg har rettet mig efter de Udtalelser og de Ord, som Ministeren brugte; men det sigter altsaa ikke til Embedsmændene, men til Regeringen? (*Forsvarsministeren*: Ja!). Meget vel! Nu ved man altsaa ikke, om Embedsmændene i Ministeriet er enige med Ministeren — det har været Regeringen, der har været enig med den højtærede Minister —, det havde jeg for Resten tænkt mig gjaldt hele Forslaget og ikke blot denne enkelte Del. Men een Ting ved jeg, og jeg beder ærede Medlemmer være forvissede om, at det holder Stik, at vi ikke giver vor Medvirkning og Tilslutning, forinden der foreligger Udtalelser fra Generaløjntanten og Generalstabens, fra Viceadmiralen og Marinestabens om disse Forslag og om, hvilke Ændringer disse Forslag burde undergaa for at kunne anses for at være antagelige, eller hvilke selvstændige Forslag man fra disse Myndigheders Side eventuelt kunde ønske at fremsætte.

Vi har nu allerede hørt den ærede socialdemokratiske Ordførers (L. Rasmussen) Udtalelser, og deraf fremgaar det jo, at et Samarbejde om disse Forslag med det Formaal, at der skulde komme et Resultat derudaf, ikke kan ventes fra Socialdemokratiet; og jeg tror, at naar vi senere faar at høre den ærede Ordfører for det radikale